

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 775/2019
10.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Милунке Цветковић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и Николе Матића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 8/19 од 29.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Немање Говедарице и Николе Матића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж3 8/19 од 29.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 984/18 од 10.10.2018. године окривљени АА и ББ од оптужбе да су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, а окривљени АА и кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ), док је оштећени ВВ на основу члана 258. став 3. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, те је на основу члана 265. став 1. ЗКП одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду К 984/18 од 10.10.2018. године, само у делу у којем је окривљени АА на основу

одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, па је исти оглашен кривим због извршења кривичног дела дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју ће издржати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, с тим што исте не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено је, да ће суд, уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да окривљени АА, остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 262. и 264. ЗКП обавезан је окривљени да накнади трошкове кривичног поступка и то на име паушалног износа - износ од 20.000,00 динара, који ће суду исплатити у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем, а на основу члана 258. став 3. ЗКП оштећени ВВ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је у преосталом делу жалба јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду, одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 8/19 од 29.03.2019. године, уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, преиначена је пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, тако што је Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, окривљеном АА због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, изрекао условну осуду, тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се наведена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од 2 године не изврши ново кривично дело, док је жалба браниоца окривљеног АА, у преосталом делу, одбијена као неоснована и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адвокати Немања Говедарица и Никола Матић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 438. став 1. тачка 9) и чланом 439. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, или да побијане пресуде укине и предмет врати другостепеном и трећестепеном суду на поновно одлучивање. Предложили су да заједно са окривљеним присуствују седници већа на којој ће се одлучивати о поднетом захтеву.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћених лица, благовремен и дозвољен.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у

седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА је неоснован.

Браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу да је приликом доношења побијаних пресуда оптужба прекорачена, те да прво од два прекорачења оптужбе представља потпуно другачији опис кривичног дела, док други вид прекорачења према наводима захтева бранилаца окривљеног представља још тежи облик кршења права окривљеног и прекорачење објективног идентитета оптужбе, а односи се на кривицу окривљеног, имајући у виду да је прецизирани оптужни акт садржао само објективни елеменат односно радњу, без постојања елемената свести и воље у односу на кривично дело из члана 121. став 2. КЗ. У вези са наведеним браниоци окривљеног у поднетом захтеву истичу да кривично дело за које је окривљени оглашен кривим пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, која је, осим у делу који се односи на кривичну санкцију, потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 8/19 од 29.03.2019. године, није кривично дело тешка телесна повреда у свим својим законским елементима. Према наводима захтева бранилаца окривљеног на наведени начин учињена је повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, а са тим у вези и повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Говедарица наводе садржане у захтеву за заштиту законитости истицао и у жалби изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 1134/18 од 20.12.2018. године, а жалбени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге, закључивши да се у конкретном случају не ради о прекорачењу оптужбе, обзиром да је суд овлашћен да у складу са чињеницама које утврди на претресу, у чињенични опис радње извршења кривичног дела, унесе измене које се крећу у оквиру оптужног акта, и то како у погледу објективних, тако и у погледу субјективних елемената кривичног дела, а нарочито уколико је субјективни елеменат кривичног дела утврђен од стране жалбеног суда, повољнији по окривљеног, као и да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела за које је и оглашен кривим у овом кривичном поступку (страна 3. став 4, 5, 6. и 7. пресуде Апелационог суда у Београду Кж3 8/19 од 29.03.2019. године), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић